Міністерство освіти та науки, молоді та спорту України
Міністерство охорони здоров'я
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical Medicine

Збірник тез доповідей
III Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

Суми
Сумський державний університет
2015

У студентів з низьким рівнем рухової активності рівень особистісної тривожності (63,5 ± 1,5) достовірно вище, ніж у представників 2-ї групи (34,5 ± 1,2). У студентів 1-ї групи також зафіксовані високі показники по інтроверсії і нейротизму, що свідчить про стан тривоги або реактивної депресії. Таким чином, високий рівень особистісної тривожності суттєво впливає на розвиток напруги в роботі ССС. Результати дослідження показали, що адаптаційний потенціал серцево-судинної системи юнаків з низьким руховим режимом і високим рівнем особистісної тривожності (1-я група) достовірно нижче, ніж у студентів 2-ї групи.

Основним висновком проведених досліджень полягає в тому, що у студентів, які займаються фізичними вправами відзначається високий рівень психоемоційної стійкості, впевненість, екстраверсія, високий рівень мотивації, твердість характеру і самоконтроль.

Помірні фізичні навантаження допомагають справлятися з тривожністю і стресом. Щоденне регулярне виконання фізичних вправ здатне знижувати рівень ситуативної і реактивної тривожності студентів, запобігати розвитку хронічного стану тривоги і депресії.

Причому дія фізичного навантаження зберігається довгий час і після тренування. Це сприяє нормалізації психоемоційного стану студента, поліпшенню настрою і позитивно позначається на його учбово-пізнавальної діяльності.

ОЦІНКА ЯКОСТІ КІСТКОВОЇ ТКАНИН ПІСЛЯ ІМПЛАНТАЦІЇ B(ZR-TI) СПЛАВА

Зайцева Н.В., аспірант

Сумський державний університет, кафедра гігієни та екології

Вступ. Металеві та керамічні імплантати широко використовуються в ортопедії та стоматології з метою відновлення будови та функції кісткового органу. Зазвичай, імплантований матеріал знаходиться у тісному контакті з кістковою тканиною упродовж усього життя пацієнта. Так, через широке використання зубних імплантатів у молодому віці збільшує тривалість контакту на десятиліття. Відомо, що використання традиційних імплантатів з титану та його сплавів може викликати перебудову кісткової тканини через зміну навантаження на орган та поступове вивільнення металу в тканини.

Метою нашої роботи було визначення впливу β(Zr-Ti) сплаву на морфогенез кісткової тканини у порівнянні з традиційним сплавом TiVT6.

Матеріали та методи. В експерименті було задіяно 10 кролів породи шин шила 3-х місячного віку. Тваринам імплантували TiVT6 (контроль) та β(Zr-Ti) сплав (експеримент) в дистальний епіфіз стегнової кістки. Через 6 місяців від початку експерименту тварин виводили з експерименту та проводили аналіз розподілу мікроелементів (титан та цирконій) у проксимальному напрямку та гістологічну будову дистальної частини діафізу стегнової кістки.

Результати. Через 6 місяців після імплантації сплаву TiVT6 відмічається наявність титану в дистальній частині діафізу стегнової кістки в кількості 0,036 мг/г, що свідчить про незначну деградацію поверхні імплантату з вивільненням його складових. Відбувається незначна перебудова кортикальної пластинки діафізу, що проявляється в появі порожнин остеокластичної резорбції та наявності порожніх остеоцитарних лакун. Характерною рисою будови діафізу після імплантації TiVT6 є поява мікротріщин різного напряму, що може бути свідченням порушення фізіологічного навантаження на кістку в цілому.

Аналіз хімічного складу речовини діафізу після імплантації сплаву β(Zr-Ti) не показав наявності титану та цирконію, що може свідчити про більшу стабільність імплантату до біологічної корозії. У віддалених від місця імплантації ділянках діафізу не виявлені мікротріщини. Модуль пружності β(Zr-Ti) сплаву наближається до тривкісних властивостей кісткової тканин, що можливо не призводить до значного перерозподілу навантаження на орган. Свідченням адекватної реакції кістки на імплантацію є зростання кількості кісткових одиниць ремоделювання (bone remodelling unit), що свідчить про активну перебудову органу у відповідності до існуючого навантаження.

Висновки. Імплантація β(Zr-Ti) сплаву не призводить до порушення будови та хімічного складу віддалених ділянок кістки та викликає перебудову тканини у відповідності до нових умов навантаження.

ХАРАКТЕРИСТИКА МІКРОБІОЦЕНОЗУ ПІХВИ НА ТЛІ ВНУТРІШНЬОУТРОБНОЇ ІНФЕКЦІЇ

Івахнюк Ю.П., асистент кафедри; Гуріна С.В., студентка 6 курсу
Сумський державний університет, медичний інститут, кафедра гігієни та екології з курсом мікробіології, вірусології та імунології

Наявність у вагітної жінки осередку інфекції - внутрішньоутробної інфекції (ВУІ) завжди є фактором ризику для розвитку патологічних станів плода, інфекційних захворювань, плацентарної дисфункції (ПД), мертвонародженнь, невиношування, природжених вад і ін.
Мета роботи: встановити особливості мікробіоценозу статевих шляхів у вагітних при ВУІ у термінах гестації 34-40 тижнів. Дослідження було виконано на базі мікробіологічної лабораторії СумДУ РЦ «ЕКОМЕДХІМ» та Сумського обласного перинатального центру. При виконанні дослідження використовували клінічні, мікробіологічні та медико-статистичні методи дослідження. Під спостереженням знаходилось 150 вагітних, із них 100 вагітних з ВУІ - І група; контрольну групу (КГ) склали 50 вагітних, які народжували вперше, без акушерської і соматичної патології, розроджених через природні пологові шляхи.

У вагітних КГ висівались окрім облігатної анаеробної флори (Lactobacillus spp. та Bifidobacterium spp. у концентрації lg 7,06±0,47 КУО/мл та lg 4,7±1,294 КУО/мл відповідно) також представниками факультативно-анаеробної флори. Здебільшого це були S. epidermidis, S. hominis та гриби роду Candida spp. У 3 вагітних КГ зустрічалися асоціація 2 видів умовно-патогених мікроорганізмів (УПМ), але всі виявлені мікроорганізми були в діагностично незначних концентраціях (lg 2-3 КУО/мл) на тлі нормальної або зменшеної кількості на lg 1-2 КУО/мл Lactobacillus sp. та Bifidobacterium sp. Для вагітних КГ також характерна відсутність в складі мікрофлори УПМ родини ентеробактерій.

У вагітних І групи були виявлені різні дисбіотичні стани піхви – нормоценоз у 6,0%, проміжний тип - 26,0%, неспецифічний вагініт – 58,0% та бактеріальний вагіноз – 10,0%. Аналіз видового складу мікробіоти показав, що дисбіотичний характер виявлених змін у вагітних І групи полягав у вірогідному зниженні ($p<0,05$) резидентної мікрофлори піхвового вмісту (Lactobacillus sp. та Bifidobacterium sp.), яка в нормі забезпечує колонізаційну резистентність цього біотопу, на тлі конкурентного збільшення представників УПМ. Серед УПМ з найбільшою частотою ($p<0,05$) реєструвалась кокова флора, яка висівалась у діагностично-високих рівнях – lg 4-7 КУО/мл: S. haemolyticus – 12,0%, S. aureus – 6,0%, S. viridans – 8,0% та гемолітичні форми Streptococcus spp. – 24,0%. Candida spp. були виділені у вагітних І групи в 32,0% випадків у концентрації – lg 5,83±0,31 КУО/мл, що вірогідно більше ($p<0,05$), ніж у пацієнток КГ. У 82,0% вагітних І групи було виявлено високу частоту асоціативних форм бактеріального засівання піхви (2 – 4 асоціативних види): 32 % - бактеріально-грибкова; 12,3 % - кокова флора з ентеробактеріями; 10,0 % анаеробно-аеробна мікстінфекція. Таким чином, при вираженому дисбіозі піхви у вагітних І групи в урогенітальному тракті кількісні показники вірогідно відрізнялися ($p<0,05$) від таких у вагітних КГ, зросла кількість та концентрація кишкових мікроорганізмів, що свідчить про виражену транслокацію мікрофлори кишечника при ВУІ, на тлі зменшення або повної відсутності резидентної флори.